อริยสัจจ์ ๔
เพื่อสันติสุขของโลก
The 4 Noble Truths for World Peace

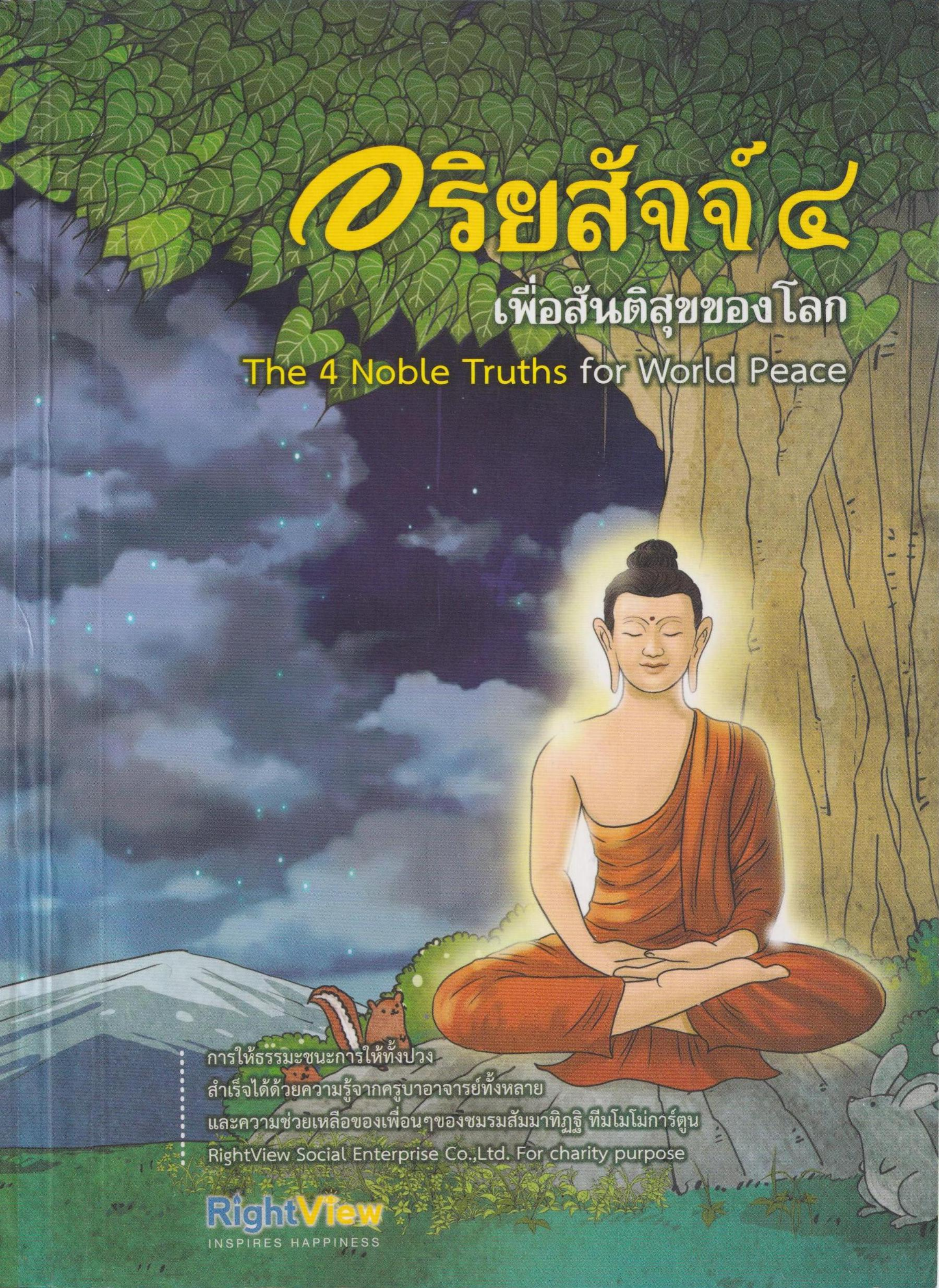

การให้ธรรมะชนะการให้ทั้งปวง
สำเร็จได้ด้วยความรู้จากครูบาอาจารย์ทั้งหลาย
และความช่วยเหลือของเพื่อนๆของชมรมสัมมาทิฏฐิ ทีมโมโม่การ์ตูน
RightView Social Enterprise Co.,Ltd. For charity purpose

RightView
INSPIRES HAPPINESS

อริยสัจจ์ ๔

เพื่อสันติสุขของโลก

The 4 Noble Truths for World Peace

คุณเคยทุกข์ไหม?

หรือ

ว่าความจริงไม่มีใครทุกข์

ขอเชิญพบความจริง...

Have you ever been in sorrow

or in fact, nobody has....

Welcome to see the truth....

เมื่อ ๔๕ ปีก่อนพุทธศักราชในคืนวันเพ็ญเดือน ๖
พระพุทธองค์ได้ทรงค้นพบความจริงที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งใหญ่
แก่มวลมนุษย์และสัตว์โลก ซึ่งไม่มีใครเคยรู้มาก่อน

Forty-five years before the beginning of the Buddhist Era,
on the night of the full moon of the sixth month,
Buddha discovered the ultimate truth, never before revealed,
that has greatly benefited humans and all beings.

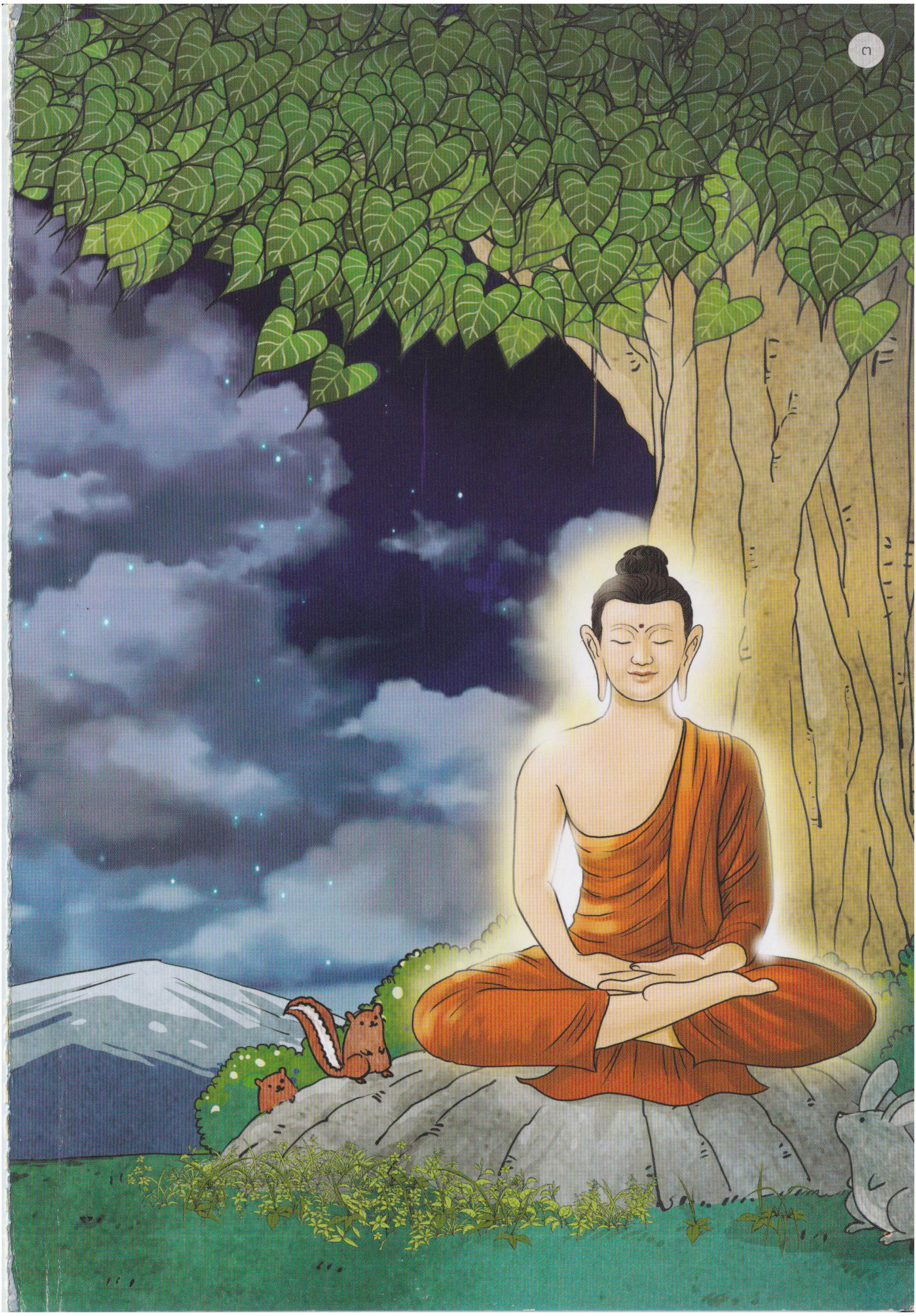

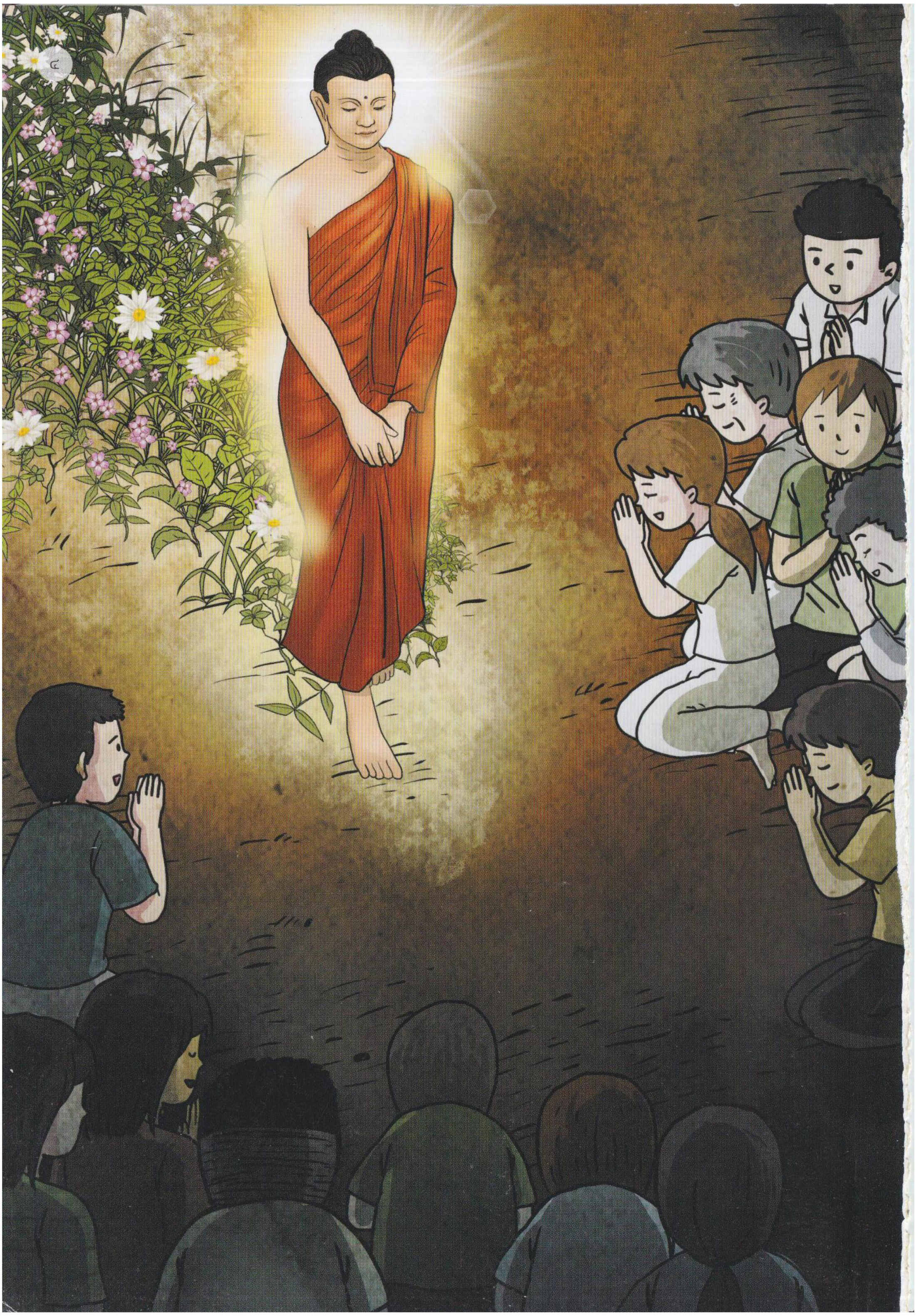

ทรงตั้งปณิธาน
เพื่อจะช่วยให้สัตว์โลก
เห็นทางออกจากทุกข์ได้โดยสิ้นเชิง
ไม่ต้องเวียนว่ายในความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ
โศกเศร้า คร่ำครวญ
คับแค้นใจไม่สิ้นสุด
He was determined to help all beings
find the exit from the suffering permanently to stop the cycle
of never-ending bodily pain,
mental anguish, grief, mourning and misery.

Attempting to acquire happiness through the five senses,
regardless of how refined or abundant,
will not enable one to escape from sufferings.
The feeling of happiness is temporary and gradually
decreases with time.
One is repeatedly compelled to seek more happiness.
In so doing, one only encounters more sufferings.
One is trapped by the desires to acquire temporary pleasures
through sight, sound, smell, taste and touch.
As one continues to search for these pleasurable feelings,
the unhappiness multiplies.

การพยายามบำเรอตนด้วย
ความสุขทางกามคุณ ๕
ไม่ว่าจะประณีตหรือมากมายเท่าไร
ก็ไม่อาจหนีทุกข์ได้ เพราะความสุขเป็นของไม่เที่ยง
อยู่ได้เพียงชั่วคราว ก็ต้องแสวงหาสุขไม่หยุดหย่อน
นั่นกลับเป็นการเพิ่มทุกข์
เป็นกับดักของมารที่เพิ่มกิเลส
ให้ติดหลงใหลกำหนัดในรูป รส กลิ่น เสียง
สัมผัสกาย อันไม่คงที่
แล้วก็ต้องวิ่งหาใหม่เรื่อย ๆ ไป
ทุกข์จึงกลับเพิ่มขึ้นอย่างไม่สิ้นสุด

การบีบบังคับกายบังคับใจ
หรือทรมานตน
ก็เป็นความเห็นผิดสุดโต่ง
Forcing the body and mind or torturing oneself
are extreme measures that have proven to be futile.

ไม่ใช่ทาง

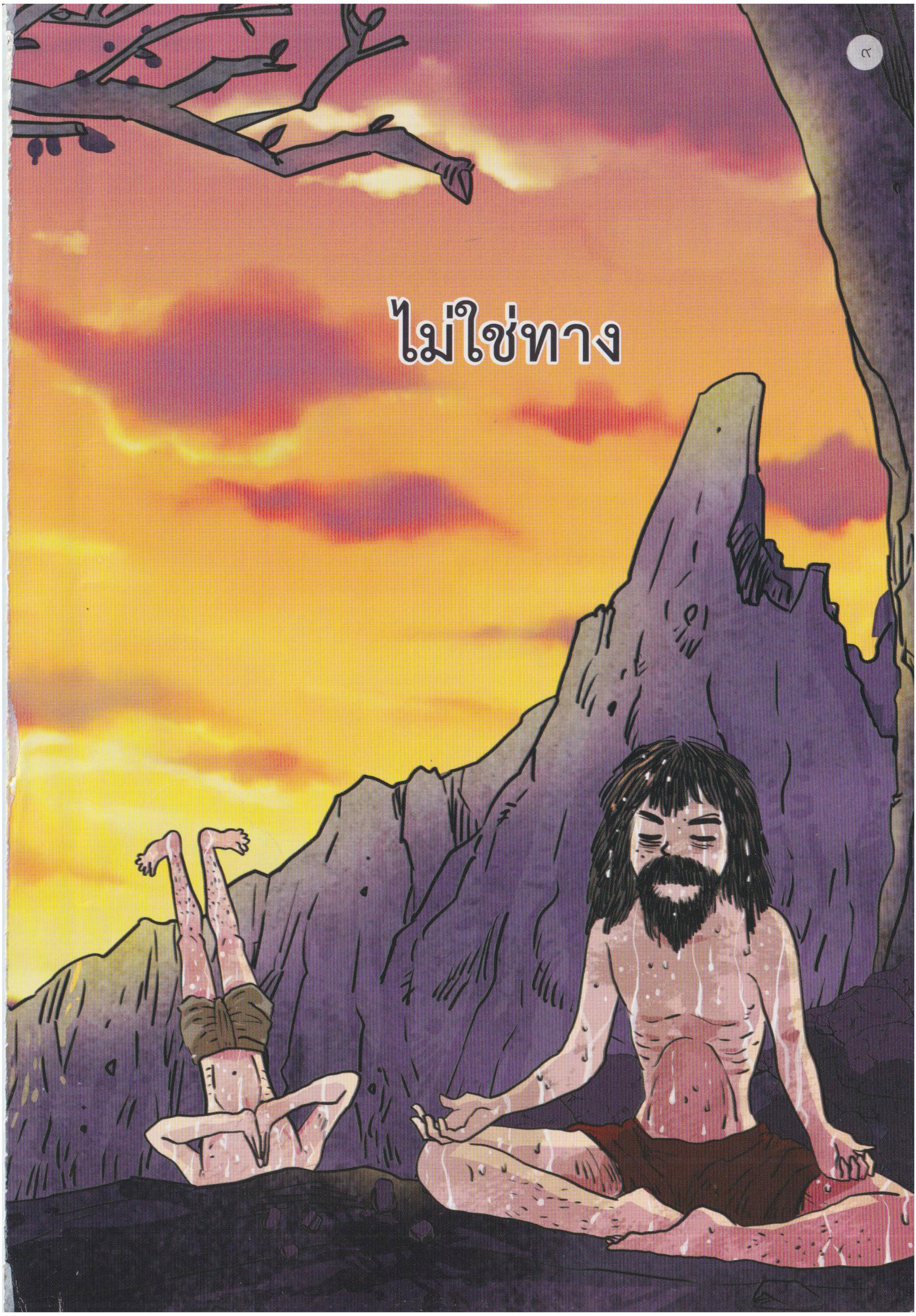

ทางสายกลาง คือเห็นถูกตามความเป็นจริง ว่าสิ่งเหล่านี้อยู่ได้เพียงชั่วคราว

Following the Middle Path is to see things as they truly are ; that they exist only temporarily. All things arise, change and eventually disappear.

ทุกสรรพสิ่งล้วนเกิดขึ้น ต้องแปรปรวน แล้วดับไปในที่สุด
การยึดติดหลงมัวเมาในสิ่งที่อยู่ได้ชั่วคราว
ย่อมก่อทุกข์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

To be attached to things that can only exist temporarily
will unavoidably lead to suffering.

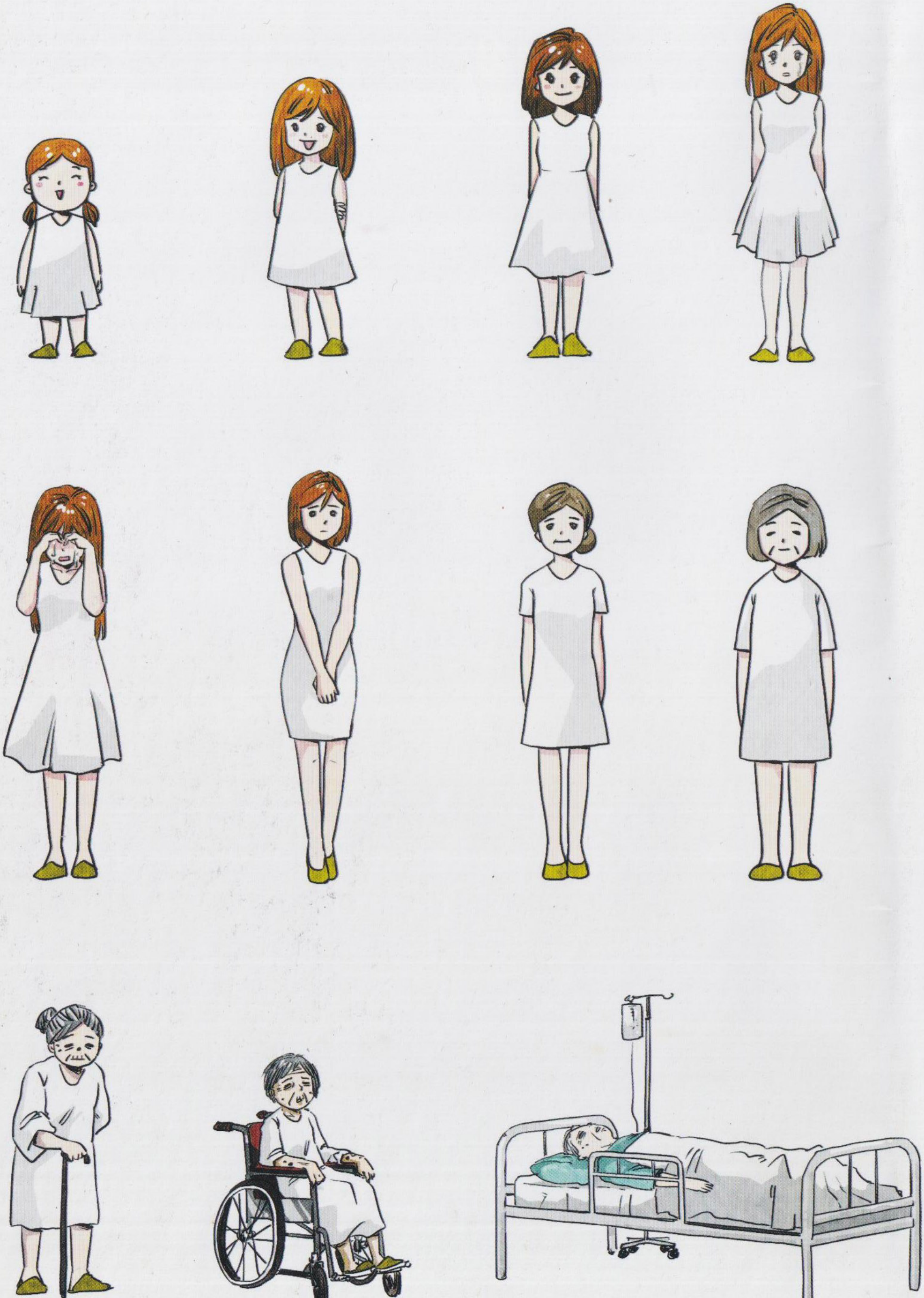

ในเวลาเดียวกัน
ยังมีวงจรความทุกข์จากความเสื่อมที่รออยู่ คือการแก่
การเจ็บป่วย การตาย การพลัดพรากจากสิ่งที่รัก
การไม่ได้ในสิ่งที่หวัง การประสบกับสิ่งที่ไม่ปรารถนา

At the same time, there is the cycle of life experiencing sufferings from inescapable decline that awaits one through old age, sickness, death, separation from loved ones, inability to obtain the desires and encountering things that one despises.

ตราบใดที่มีการเกิด
ย่อมต้องวนเวียนในทุกข์เหล่านี้
และต้องตายในที่สุด แล้วอะไรเป็นเหตุให้
ต้อง **“เกิด”** กันแน่?

As long as there is Birth,
there is this cycle of sufferings
before eventually passing away.
Then, what causes the "Birth"?

ด้วยพระปัญญาญาณ และพระบารมีที่สั่งสมมาดีแล้ว

ทรงบำเพ็ญภาวนาเพื่อค้นหาความจริงสูงสุด

จนได้บรรลุพระโพธิญาณ

ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในคืนนั้น

In his wisdom and virtues,
Buddha meditated in search of the Noble Truths
which he finally discovered on the night of his enlightenment.

ทรงพบความจริงว่า "ทุกข์นั้นมีอยู่ แต่ไม่มีผู้ทุกข์"
ทุกข์ทั้งหลายเกิดจากการยึดมั่นผิด ๆ ว่า
ร่างกายและใจนี้เป็นเรา เป็นของเรา
ว่าโดยย่อ อุปาทานขันธ์ ๕ เป็นทุกข์ การยึดมั่นว่าร่างกาย
ความรู้สึก, ความจำ, ความคิดปรุงแต่ง,
การรับรู้ ว่าเป็นเราเป็นของเรา นั่นแหละเป็นทุกข์
เพราะทั้งหมดนี้เป็นเพียงสิ่งผสมปรุงแต่ง
มีความเกิดขึ้นจากเหตุปัจจัย
ไม่เป็นของใครจริง อยู่ได้ชั่วคราว
และย่อมดับไปในที่สุด

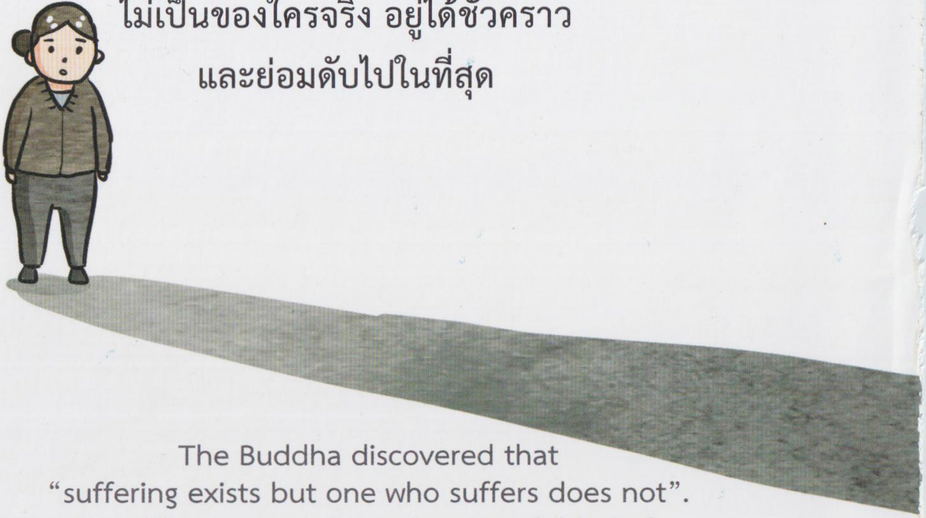

The Buddha discovered that
"suffering exists but one who suffers does not".
All sufferings arise from the wrongful beliefs
that the body and mind are us or belong to us.
In short, the clinging on five aggregates are sufferings.
The clinging beliefs that the body,
feelings, memories, thoughts and consciousness
are us or belong to us are the cause of sufferings.
They are merely perceptions that evolved
from the interaction of various cause factors.
They are caused by those factors and do not truly belong to anyone.
They exist temporarily and will eventually disappear.

อุปาทานขันธ์๕
ทุกข์

กล่าวคือ

These beliefs are:

ยึดมั่นวาทะว่าเป็นตัวตน
มีฐานะ เชื้อชาติ ตระกูล บทบาท ตำแหน่ง
เป็นนี่เป็นนั่นจริง ๆ จัง ๆ จนเลยเถิด

Clinging to the excessive belief that one truly exists as a person with unique status, race, ancestry, role and position.

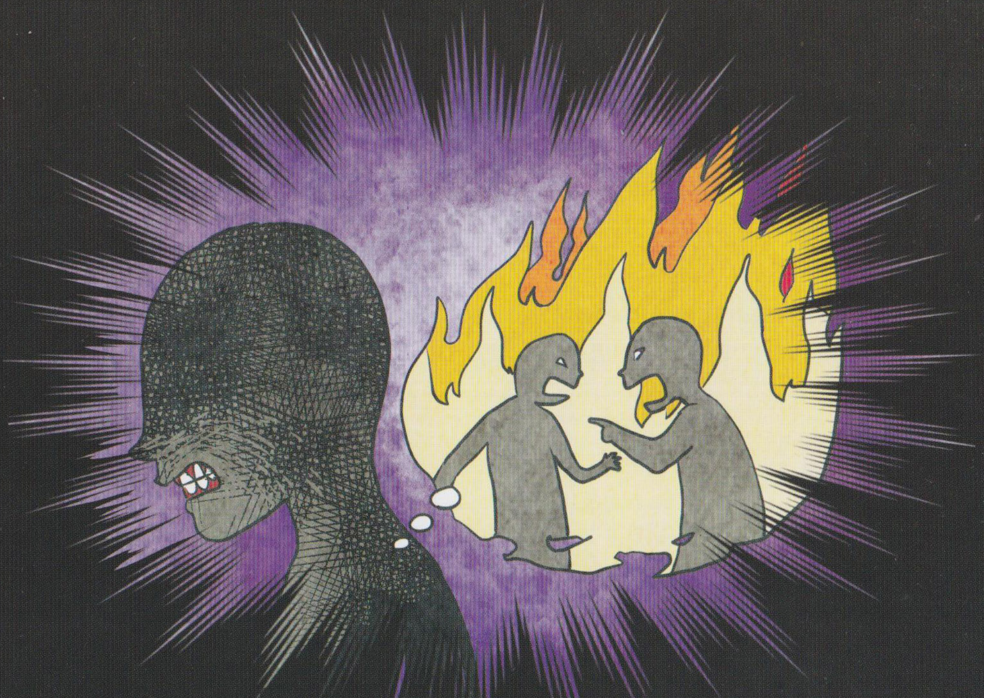

หลงยึดมั่นถือมั่น
ในความคิดเห็นเป็นของตนอย่างสุดโต่ง

Clinging to the excessive belief that our views
and opinions truly belong to us.

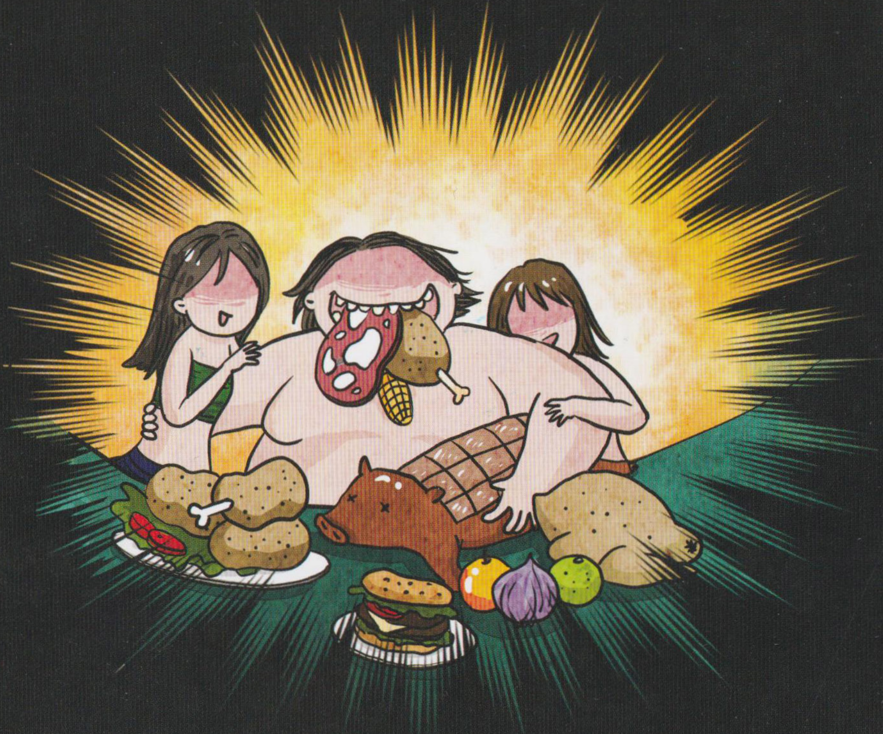

ยึดมั่นความสุขจากสัมผัสทั้ง ๖ คือ
รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัสกาย
และอารมณ์ทางใจเป็นของเรา
แต่สิ่งเหล่านั้นหาเป็นของเราจริงไม่ มันไม่ถาวร

Clinging to the pleasures obtained from the six contacts: sight, hearing, smell, taste, touch and emotion. Believing that these sensations belong to us, when in fact they are transient and are not ours.

การยึดมั่นถือมั่นในแบบแผน
ศีลพรต ตลอดจนพิธีกรรมต่าง ๆ อย่างงมงาย
ซึ่งไม่ใช่ทางพ้นทุกข์

Clinging to rules and rituals: . wrongfully believing that one must formally conduct rituals and ceremonies according to rigid structures and protocols.
This too is not a true exit from sufferings.

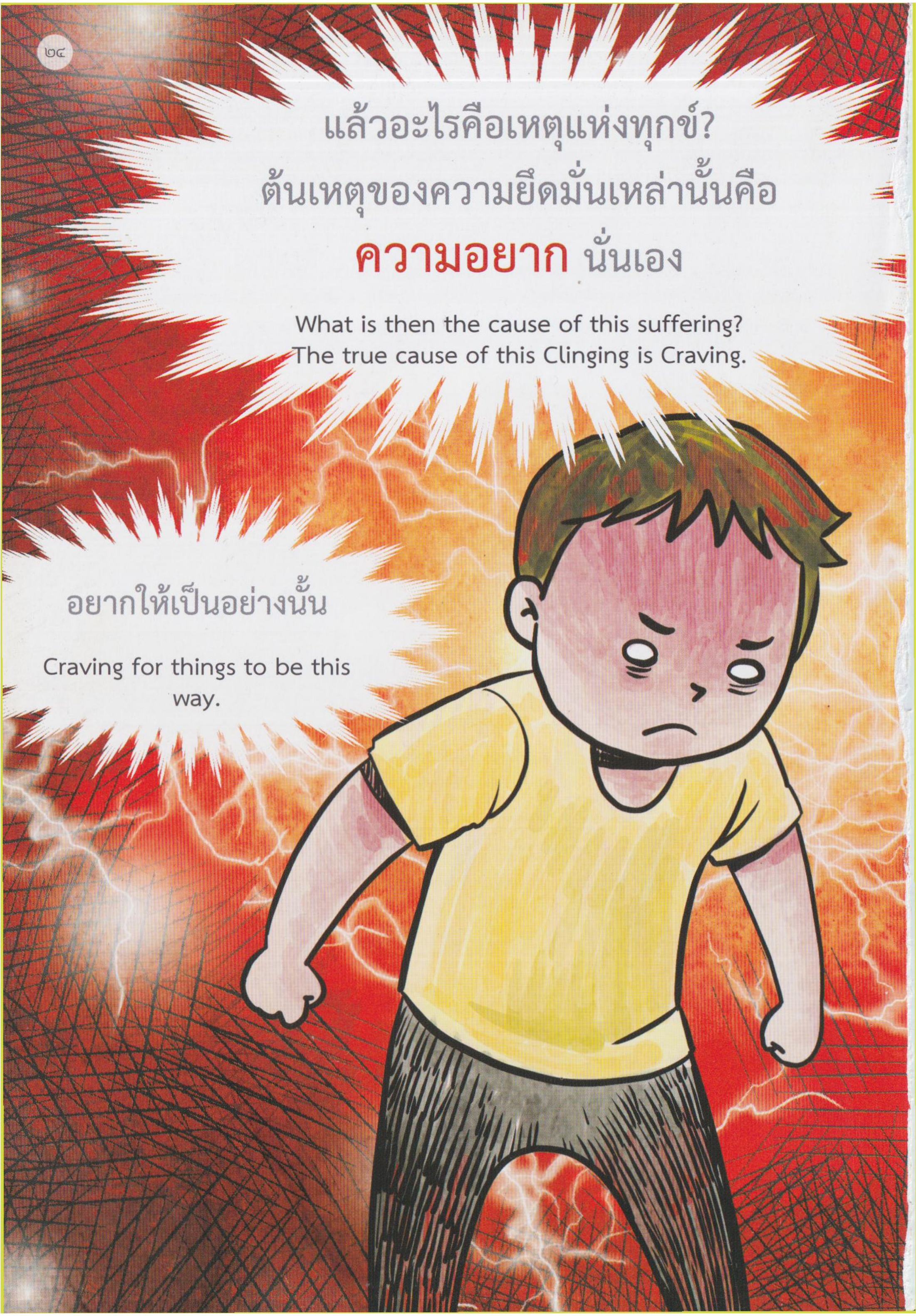
แล้วอะไรคือเหตุแห่งทุกข์?
ต้นเหตุของความยึดมั่นเหล่านั้นคือ
ความอยาก นั่นเอง
What is then the cause of this suffering?
The true cause of this Clinging is Craving.
อยากให้เป็นอย่างนั้น
Craving for things to be this way.

อยากไม่ให้เป็นอย่างนี้

Craving for things not to be that way.

อยากให้ได้สิ่งที่ดีขึ้นยิ่งไปเรื่อย ๆ ไม่หยุดหย่อน

Craving for things to be better and better endlessly.

ทางออกคือ เห็นถูกตามความเป็นจริงว่า
สรรพสิ่งในโลกล้วนเกิดได้เพราะมีเหตุปัจจัย
ไม่ใช่เพราะสัตว์ บุคคล ตัวตนเราเขา
ทั้งหมดเป็นเพียงกระแสพลังงาน ซึ่งอาศัยกันและกันเกิดขึ้น
ไม่มีตัวตนด้วยตนเองสักขณะ เป็นเพียงธรรมธาตุ
ซึ่งผลักดันกระบวนการเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุปัจจัยตลอดเวลา
ทั้งรูปธรรมและนามธรรมอย่างไม่สิ้นสุด
เพราะความไม่รู้ และความอยาก เป็นเหตุในการปรุงแต่ง
ไม่ใช่เพราะเรา ไม่ใช่เพราะเขา แต่อย่างใด

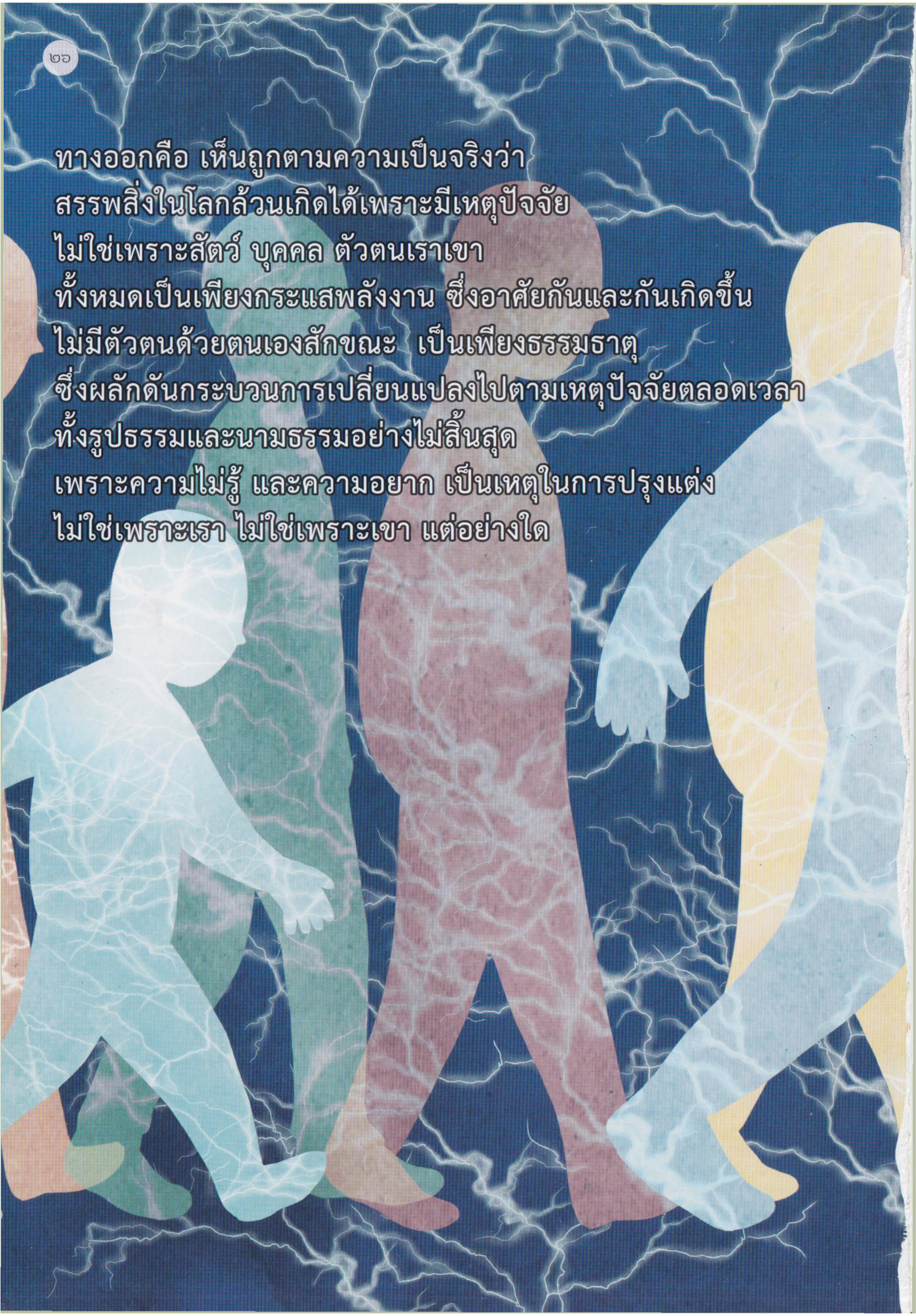

To exit from this is to see the true nature of all things.
To see that all substances in the world arise as a result of various cause factors, and not due to specific beings, persons or entities.
All substances are simply masses and energy, that are interdependent and interacting with one another, with no definite existence at any moment.
They are simply natural substances that continuously drive the process of consistent changes through the interaction of factors, both in tangible form and in perception of the mind.
These processes continue perpetually, driven by the Ignorance and Cravings.
It is neither because of us nor other people at all.

เรียกว่า **ปฏิจจสมุปบาท** ธรรมอันอาศัยกันและกันเกิดขึ้น
จึงไม่มีตัวตนด้วยตนเอง เพราะมีความไม่รู้ตามความเป็นจริง
จึงเป็นเหตุให้เกิดความคิดปรุงแต่ง
เพราะมีความคิดปรุงแต่ง จึงเป็นเหตุให้เกิดการรับรู้
เพราะมีการรับรู้ จึงมีอารมณ์และบุคลิกภาพ
เพราะมีบุคลิกภาพ จึงมีเครื่องมือรับรู้ทั้ง ๖
เพราะมีเครื่องมือรับรู้ จึงรับรู้การกระทบภายในภายนอก
เพราะมีการกระทบ จึงมีความรู้สึกสุข ทุกข์ เฉย ๆ
เพราะมีความรู้สึก จึงมีความอยากได้หรือผลักไส
เพราะมีความอยาก จึงมีความยึดในสิ่งที่อยาก
เพราะมีความยึดมั่น จึงก่อเจตนากรรม
เพราะมีเจตนากรรม จึงมีการเกิด

This is called "Paticca-samuppāda" or the Chain of Causation.
All states are interdependent on one another.
They do not exist by themselves.
Because of the Ignorance of the actual nature of things,
Thought (Kamma-Formations) is then developed.
Because there is Thought (Kamma-Formations),
there comes Consciousness.
Because there is Consciousness, there are Mood and Personality
(Mind and Matter).
Because there is Personality (Mind and Matter), there are Six Senses.
Because there are the Six Senses, they then sense internal
and external Contacts.
Because there are Contacts, there are Feelings of happiness,
sadness and neutrality.
Because there are Feelings, there are Craving and Aversion.
Because there is Craving, there is Clinging to our wants.
Because there is Clinging, there is Intention to perform actions.
Because there is Intention, there is Birth.

เพราะมีการเกิดจึงมีความเสื่อมความสลายไป
กองทุกข์ทั้งหลายจึงเกิดขึ้นพร้อม
ไปหล่อเลี้ยงความไม่รู้อย่างไม่สิ้นสุด
“เพราะสิ่งนี้มี สิ่งนี้จึงมี เพราะสิ่งนี้ดับไป สิ่งนี้จึงดับไป”
ทั้งหมดเป็นวงจรที่หมุนวนเวียนเป็นลูกโซ่ เกิดดับทั้งใน
ปัจจุบันขณะตลอดเวลา รวมทั้งเมื่อความตายมาถึง
ทางออกจากทุกข์ก็คือ การดับเหตุปัจจัยด้วยปัญญาเห็นถูก

Because there is Birth, there are Decay and Death. Thus arises this whole mass of sufferings which continues to feed the Ignorance (Avichcha) endlessly. Because there is this cause, then there is an effect. When the cause ends, then the effect ends.
All of these form a cycle that occurs in a never-ending chain. Things continuously arise and pass away at every single moment, including the moment of death.
The way to exit from sufferings is to eliminate the cause through wisdom to see things as they truly are.

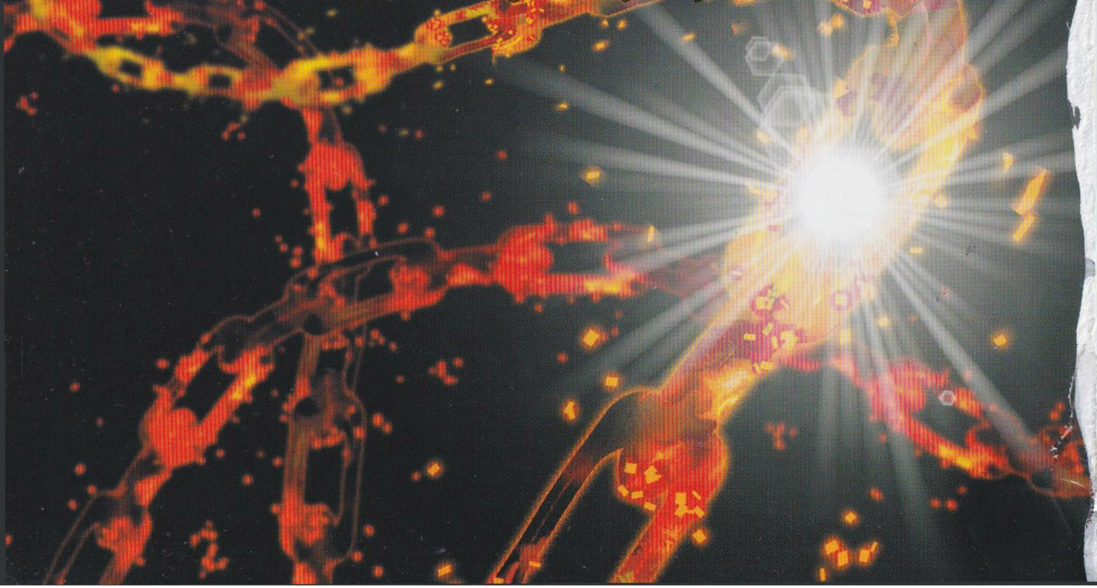

เมื่อเห็นถูกตามความเป็นจริงว่าสรรพสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ตัวตน
แม้กระทั่งความสุขหรือทุกข์ ไม่ใช่เกิดจากผู้อื่นหรือเราทำเอง
ล้วนยึดมั่นถือมั่นไม่ได้ เพราะอยู่ได้เพียงชั่วคราว ต้องเกิดดับ
ความชอบชังและทะยานอยากอย่างสุดโต่งจึงหมดไปได้

When seeing the true nature of things and realising
that they are not true entities,
even happiness and suffering are not due to ourselves or others,
these things are not worth clinging to, they exist
only temporarily and will eventually pass away;
the extreme likings, hatred and desires will eventually disappear.

ร่างกายก็มาจาก ดิน น้ำ ลม ไฟ
อันเป็นการประกอบกันขึ้นของธาตุทั้ง ๔
ไม่มีเจ้าของถาวร จึงอยู่แค่ชั่วคราว
สังเกตได้จากอาหารเข้าออก ลมเข้าออก น้ำเข้าออก
ไฟเป็นพลังงานที่หมุนเวียนเข้าออก
จึงเกิดความพร่องเป็นธรรมดา ต้องคอยเติมเต็มเสมอ
แต่ธาตุ ๔ นี้ก็ไหลเวียนไปทั่วทั้งจักรวาล
เปลี่ยนรูปร่างจากสภาวะหนึ่งไปสู่อีกสภาวะหนึ่ง
เกิดดับต่อเนื่อง ไม่เป็นของใครคนใดคนหนึ่ง
ไม่ต่างจากสายลม แสงแดด ท้องฟ้าและสายน้ำ

Bodies come from the four elements: earth, water, wind and fire.
The four elements combine to form the body,
and hence nobody permanently owns it.
It can only exist temporarily.
Food substances enter and leave the body.
The same goes for the air breathing in and out,
water that comes in and out and the energy that
circulates throughout the body.
These elements naturally decrease with time and
need to be replenished constantly.
The four elements circulate throughout the entire universe,
changing from one form into another,
continuously arising and passing away, no one truly owns them.
Thus, they are no difference from the wind, the sun,
the sky and the river.

ใจก็ไม่ใช่เราจริง เพราะประกอบด้วย
ความรู้สึก ความจำ ความคิด และการรับรู้
ซึ่งเกิดจากเหตุปัจจัย
คือการกระทบ ๖ ทาง มีตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ
อันเป็นธาตุที่ไม่คงที่
ต้องเปลี่ยนแปลงและเกิดดับตลอดเวลา
"เพราะสิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดา
สิ่งนั้นทั้งปวงย่อมมีความดับไปเป็นธรรมดา"
จึงไม่ใช่ตัวตนของเราของเขาถาวร

The mind too is not truly us. It comprises of feelings, memories,
thoughts and consciousness that result from other cause factors.
These are the six contacts: eyes, ears, nose, tongue, body and mind.
They are unstable elements which constantly change,
arise and pass away.
"Because any substance that naturally arises
will naturally pass away."
Hence, it is never truly permanently us or ours.

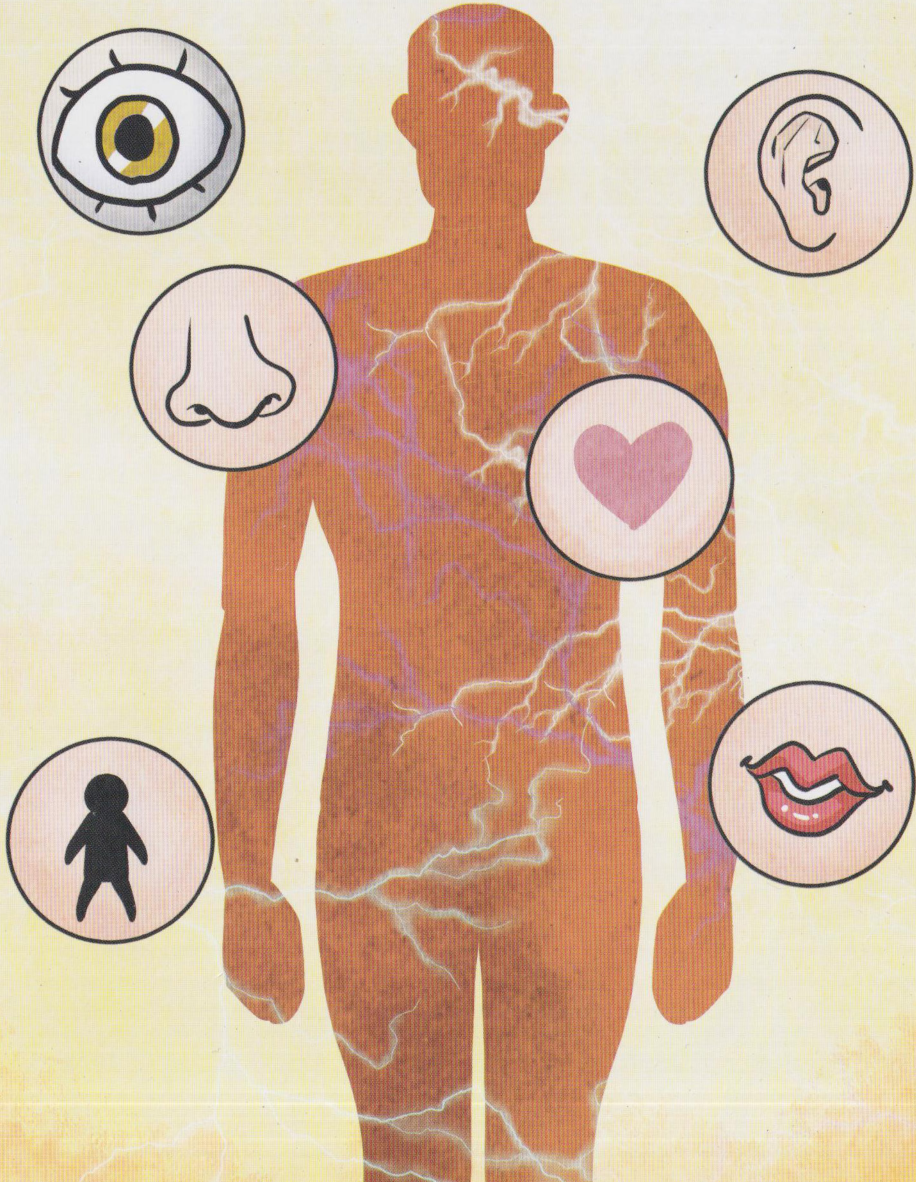

เมื่อเห็นถูกตามความเป็นจริงแล้ว คือมี **สัมมาทิฏฐิ**
ว่านั่นไม่ใช่ตัวตนเราเขาอย่างถาวร
จึงพึงมีสติระลึกรู้กายใจเพื่อให้ประจักษ์ความจริง
ที่มีอยู่ต่อหน้านี้เสมอ

ย่อมเข้าสู่ทางแห่งมรรคอันประเสริฐ
สู่กระแสแห่งอริยชนเป็นผู้คิดดี พูดดี ทำดี
ประกอบอาชีพสุจริต โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น
มีสติอยู่เสมอในการเพียรละอกุศล เจริญกุศล
สมาธิจึงตั้งมั่นเป็นกลาง จิตเดิมแท้อันประภัสสร
จึงปลอดโปร่งผ่องใสเบิกบานอยู่เป็นปกติ

By seeing things as they truly are, the “Right Understanding”
is then developed that there is no permanent substance or entity
which belongs to anybody. No permanent us or them.
One must constantly remain aware of the body and mind, in order
to realise this foreseeable truth that has existed all along.
In so doing, one will walk along the Noble Path, which will lead one
to become a noble individual with the right thoughts,
the right words, the right actions and the right deeds
will not harm oneself and others.
One will be constantly mindful in avoiding improper actions
and to practise proper actions.
As such, the mental concentration will be focused and remain
impartial. The original state of mind which is by nature pure,
bright and joyful will appear on a regular basis.

เมื่อเจริญยิ่งในทางแห่งมรรค
ความโลภ ความโกรธ ความหลง จะค่อย ๆ หมดไป
ความยึดมั่นถือมั่นอย่างเอาเป็นเอาตาย
จะค่อย ๆ คลายลงสู่ความเป็นกลาง
ตื่นออกมาจากความหลงฝันใฝ่ในความชอบชัง
เพราะประจักษ์ในความจริงว่าไม่มีผู้ได้หรือผู้เสีย
สันติสุขเดิมแท้ที่มีอยู่แล้ว จึงปรากฏขึ้นต่อหน้าในปัจจุบันนี้เอง
เป็นความสงบสุขที่จริงแท้ที่ไม่ต้องอิงอาศัยสิ่งปรุงแต่งอันไม่จีรัง
ทางสู่นิพพานอันเป็นอมตะ ไม่ต้องกลับมาสู่วงจรแห่งทุกข์อีก
จึงถูกประกาศให้โลกได้รู้ตั้งแต่นั้นมา

By proceeding along the Noble Path,
greed, anger and misperception will eventually disappear.
The tenacious clinging to desires will gradually decline
and one will reach a state of neutrality.
One will let go of obsession with likes and dislikes
due to the realisation that nobody truly gains or loses anything.
The original peace of mind that exists within
will surface in the present moment.
It is the true peacefulness that needs no reliance
on impermanent substances.
The path to eternal nirvana, the exit from
the cycle of eventual sufferings,
was thus declared to the world since then.

เป็นกลาง

"ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย

อันว่าสังขารทั้งหลาย

ย่อมมีความเสื่อมสลายไปเป็นธรรมดา

ท่านทั้งหลายจงยังกิจทั้งปวงอันเป็นประโยชน์ของตน

และประโยชน์ของผู้อื่นให้บริบูรณ์

ด้วยความไม่ประมาทเถิด"

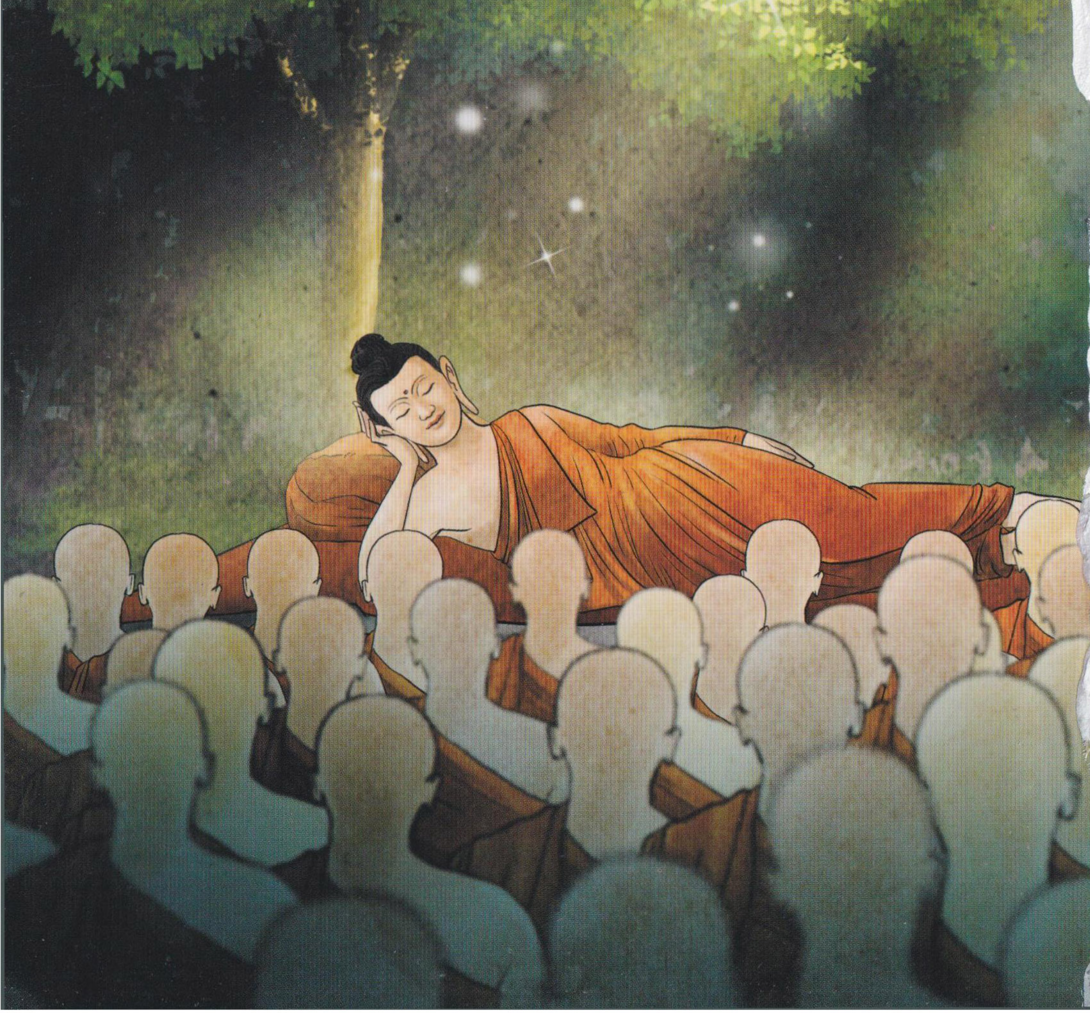

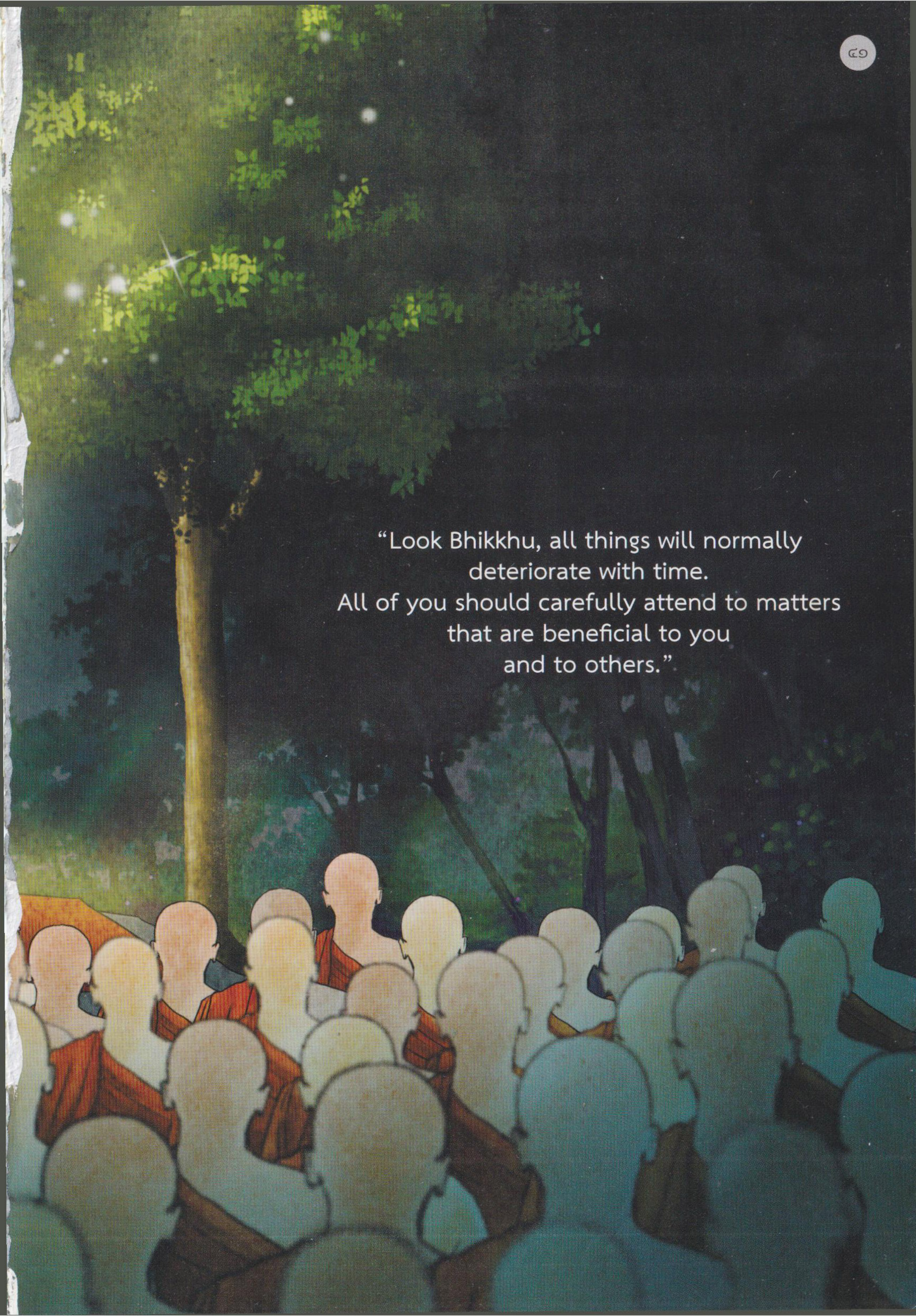
“Look Bhikkhu, all things will normally
deteriorate with time.
All of you should carefully attend to matters
that are beneficial to you
and to others.”

ความหมายโดยละเอียดคือ

สรรพสิ่งทั้งหลายในโลก
ล้วนเป็นสิ่งปรุงแต่งขึ้นชั่วคราว
เป็นเพียงสมมติที่ไม่มีแก่นสารถาวร
ย่อมมีความเกิดขึ้น แปรปรวน
และแตกสลายในที่สุด

The detailed meaning of this statement is that all things in this world exist temporarily.
They are transient with no permanent entity.
They arise, change and eventually deteriorate.

จงทำหน้าที่อันเป็นประโยชน์สูงสุด
แก่ตนและส่วนรวมให้สมบูรณ์
ด้วยการอยู่อย่างมีสติสัมปชัญญะ
ระลึกรู้กายใจว่าทุกสิ่งไม่มีตัวตนถาวร
ไม่ประมาทมัวเมาเผลอเพลินในสิ่งกระทบทั้ง ๖

อันมี **รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสกาย และอารมณ์ทางใจ**
เพียรละอกุศล เจริญกุศล คิดดี พูดดี ทำดี
จิตจึงปลอดโปร่งผ่องใสสู่ความเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน
อย่างแท้จริง สันติสุขจึงเริ่มจากภายในเสมอ
แล้วแผ่ขยายไปเป็นเมตตาต่อสรรพชีวิตทั้งปวง
เพื่อความอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

One should conduct one's duties to the utmost
benefits of oneself and others.
One should lead one's life with constant mindfulness,
be careful not to let oneself be obsessed
with pleasures from the six senses of sight, hearing, smell,
taste, touch and feelings of one's mind.
One should work constantly to avoid improper actions
and to practise proper actions. Only in this way,
will one's mind be bright and clear, the mind
of one who is enlightened.
Peace starts from within,
and grows to be kindness expressed to all living things,
so that all can live together harmoniously.

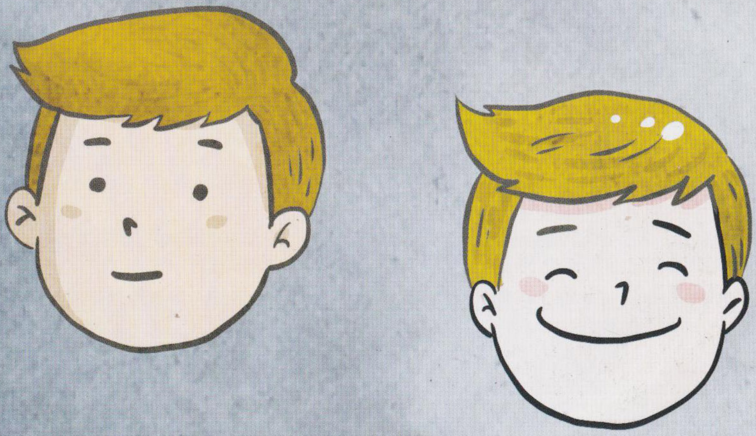

ด้วยกิจต่ออริยสัจจ์ ๔ อันเป็นความจริงสูงสุดนี้คือ

รู้ทุกข์ ละเหตุแห่งทุกข์

แจ้งในความดับไม่เหลือแห่งทุกข์

เจริญในวิธีปฏิบัติให้ถึงความดับไม่เหลือแห่งทุกข์

ขอให้ทุกท่านเกิดดวงตาเห็นธรรม
เจริญในหนทางแห่งมรรคอันประเสริฐให้สมกับที่พระพุทธองค์ได้
ทรงบำเพ็ญเพียรมาอย่างยาวนาน
เพื่อประทานให้กับชาวโลกได้พบความดับทุกข์สู่อมตะสุข
โดยทั่วหน้ากันเถิด

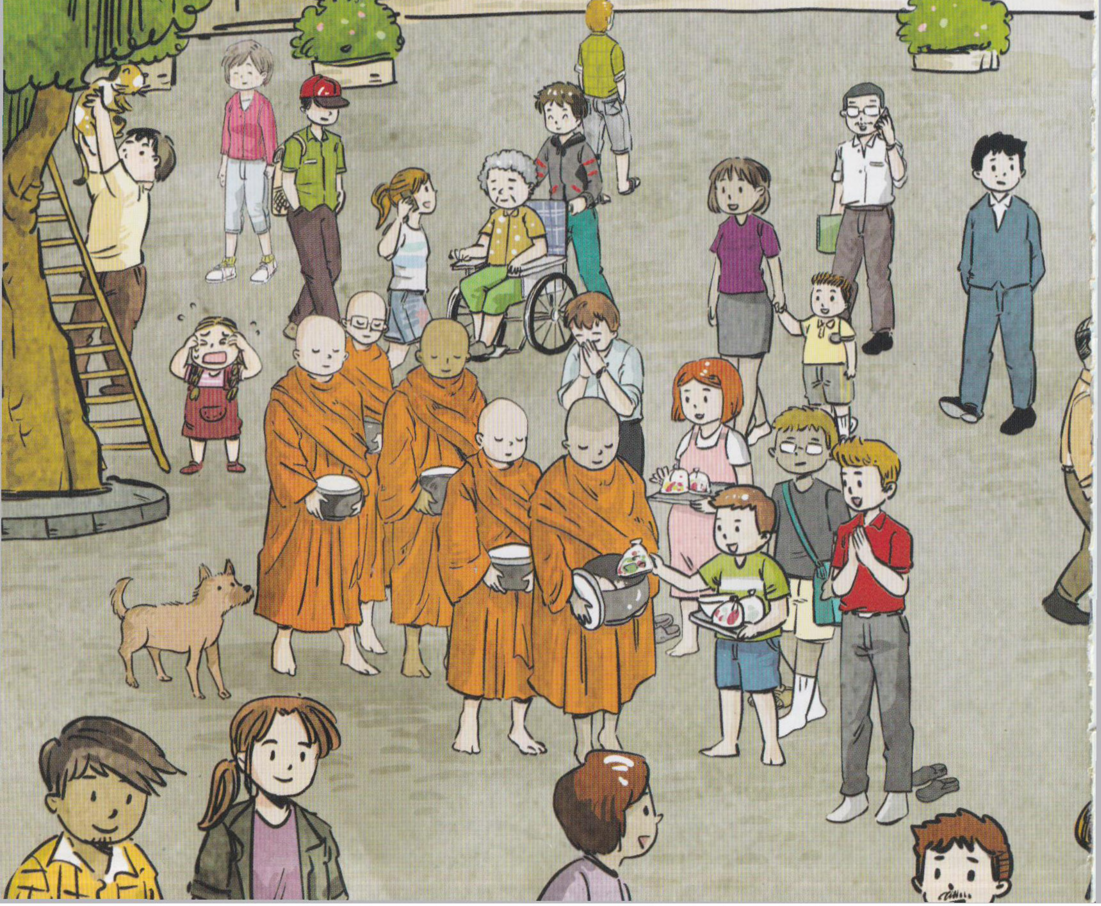

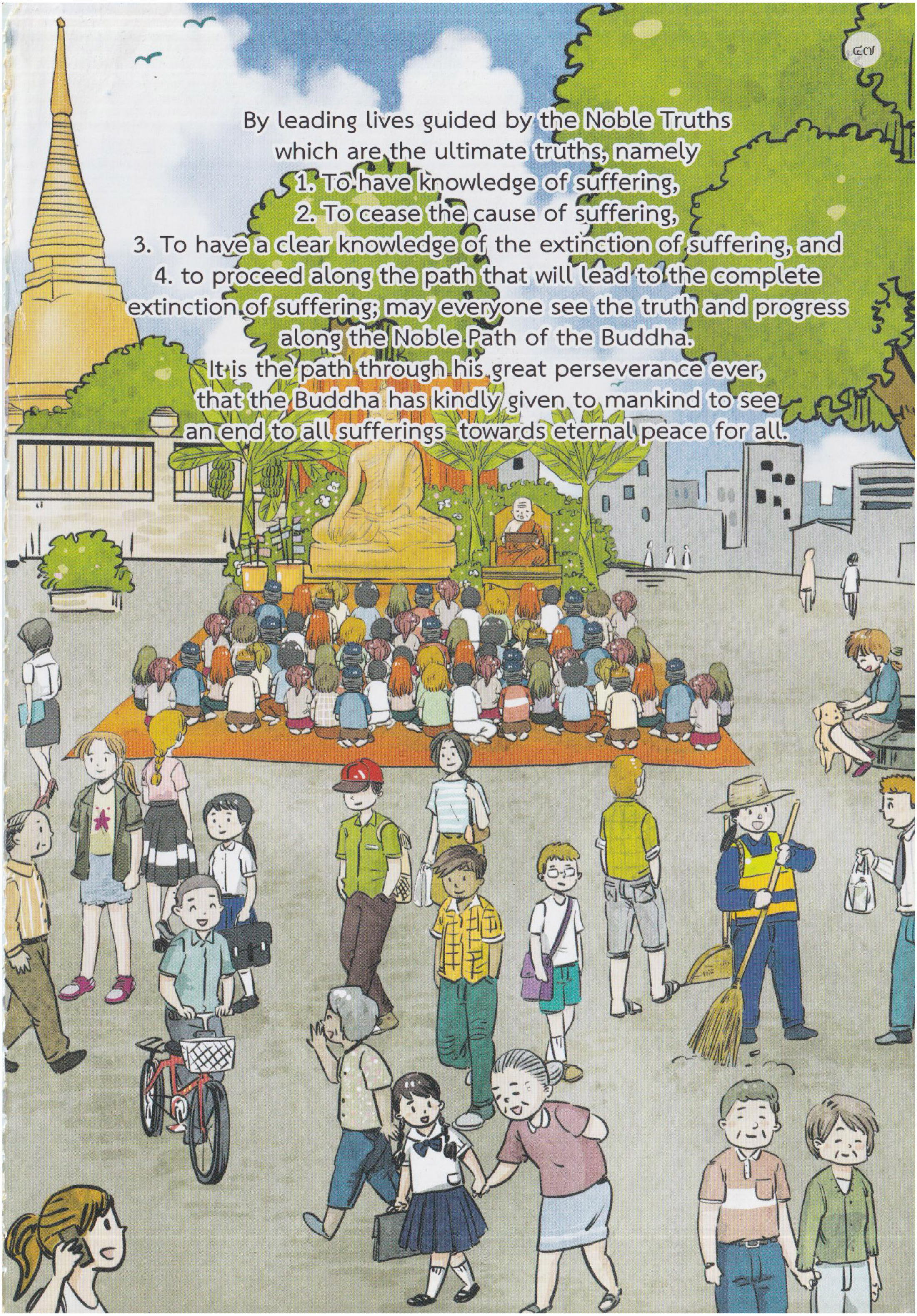
By leading lives guided by the Noble Truths
which are the ultimate truths, namely
1. To have knowledge of suffering,
2. To cease the cause of suffering,
3. To have a clear knowledge of the extinction of suffering, and
4. to proceed along the path that will lead to the complete extinction of suffering; may everyone see the truth and progress along the Noble Path of the Buddha.
It is the path through his great perseverance ever, that the Buddha has kindly given to mankind to see an end to all sufferings towards eternal peace for all.

RightView
INSPIRES HAPPINESS

ขอกราบขอบพระคุณครูบาอาจารย์ทุกองค์ที่สั่งสอนความรู้ทั้งหมดนี้
RightView Social Enterprise ชมรมสัมมาทิฏฐิ และทีมโมโม่การ์ตูน
ขออนุโมทนากับทุกท่านครับ

1. สุทธิ มโนกิจจรูญมั่น
2. ปราโมทย์ ปาวา
3. ฐิตินี-ชัยรัตน์ วิชญ์ฤทธิ์
4. บุญชัย เจียรศิริกุล
5. โสภณ พัฒนชัยโกศล
6. ปิยะมิตร พรเลิศพิทยากุล
7. พรชัย วัชรสุรกุล
8. ดำรงค์ ตีรนันทกุล
9. วิชัย สุข ดิษฐสม
10. นพ. พรชัย ยอดวิศิษฏ์ศักดิ์
11. สง่า ฉัตรชัยรุ่งเรือง
12. เสนีย์ ตัณฑเสถียร
13. เรืองยศ สัมมาวิวัฒน์
14. วิชัย ยศอมรสุนทร
15. สุวัฒน์ ชุมศิลป์ศิริ
16. ครอบครัวประตูทองลาภ
17. พรอุมา นันทการัตน์
18. วัลยา สุวรรณาภิรมย์
19. ฉลองชัย ศศิบุตร
20. สุดนภา ฉลาดปรุ
21. สุภาวดี ตระกูลบุญ
22. ศันสนีย์ โชคชัยณรงค์
23. จุฑารัตน์ วารีชื่นสุข
24. ภควรรณ ฉลองตระกูล
25. บุญเลิศ ชวนรุ่งวัฒนา
26. ปกิติ-สุจิตรา วิชยศึกษ์.
27. ชัยวัฒน์ ไกรลาศรัตนศิริ
28. สมศักดิ์-มธุรส ว่องวิทย์โอฬาร
29. ไพรัช-มัณฑนา ศศิวงศ์ภักดี
30. สุมาลี ภิยโยดิลกชัย
31. พัชรินทร์ โค้วพานิช
32. น.ส. กรองแก้ว ศรีไตรย
33. ชญานิษฐ์ สิทธิสิริวรกุล
34. อุทัย วงศ์วิทยสมบัติและครอบครัว
35. นวลจันทร์ รัชตรุ่งโรจน์กุล
36. สมใจ มธุรพร
37. สุทธญาณ์ บัณฑกุล
38. ศิริวรรณ เปี่ยมเศรษฐสิน
39. คำนึง พันธุ์สุวรรณ
40. จิรพล วัลลภศิริ
41. โอฬารรัตน์ ทวีปถาวรวงศ์
42. วีระ รัชตวโรทัย
43. สุรชัย สุรการค้า
44. ธีระชัย เชมนะสิริ
45. เซ่ยหม่วย แซ่เต็ง จุรีรัตน์ ปารมี โพธิ์ปริสุทธิ์
46. นที ไชยกิตติวัฒนา
47. สุภเสฏฐ์ ปิยพุฒินันท์
48. ทิพย์สุคนธ์ กอบารยธรรม
49. สุพัตรา เป้าเปี่ยมทรัพย์
50. ชาญชัย วนารมย์วิวัฒน์
51. พงศ์ธรรศ อรุณศิริสกุล
52. จุฑามาศ อิ่มทรัพย์
53. พิมพา ฉันพิชยกุล
54. ธัญนันทน์ ทินนิกร
55. พชร จงกลณรัตน์
56. รัตนา มีเต็ม
57. ประเสริฐ-เพลินใจ-พิรัฐิมา วชิรปราการสกุล
58. คุณแม่พูนทรัพย์ นุกูลการสุตัณฑวิบูลย์ และครอบครัว
59. ปราณี มหารำลึก
60. สุชัย เหลืองธนะอนันต์
61. ธีระชัย + วรรณพร ภูวนาถนรานุบาล
62. อรณี + ฟ้าดล + นคร ณ นคร
63. รวิฐา พงศ์นุชิต
64. ศรัณย์ภัทร์ ระยามาศ
65. ยุทธชัย เตยะราชกุล + ทัตชญา ดาราพิสุทธิ์ และ ครอบครัว
66. พรชนก ตันตยาวนารถ และ ครอบครัว
67. หริศ + พันธ์ธมนต์ อัศวสำเริง และครอบครัว
68. สุจรรยา เพชราภิรัชต์ และครอบครัว
69. ศรีสุดา + วิเชียร นันทสุขเกษม
70. เปมิกา เจริญวิทย์
71. วนิดา ชวนรุ่งวัฒนา
72. ช่อทิพย์ นิธิประภา
73. ธงชัย + พิชาวดี เจริญวาสนาดำรง และ ครอบครัว
74. วิราภรณ์ โห้ยุขัน
75. ปนะจวงลาภ โรจนวิภาต
76. โบตั๋น วงศ์ณรัตน์
77. สาโรจน์ ทรัพย์เจริญกุล
78. เพลิน
79. รฐาวุฒิ + คุณแม่สำรวล ประทุมราช
80. วัชรี อาชวนิยุต
81. พอ อู่อุดมยิ่ง
82. ณัฐวุฒิ นิสภกุลธร
83. อภิญญา เตชะทวีวัฒน์
84. คุณแม่ ศิริพร ธีรวุฒิวิสัย

คุณเคยทุกข์ไหม

หรือว่าความจริงไม่มีใครทุกข์.....

ธรรมะเป็นของโลก มีอยู่ในธรรมชาติทุกหนแห่ง

ไม่ได้จากไป ไม่ได้กลับมา

พระศาสดาทรงเพียงประกาศให้เห็นความจริง

ท่านผู้เจริญ เชิญมาดูเถิด

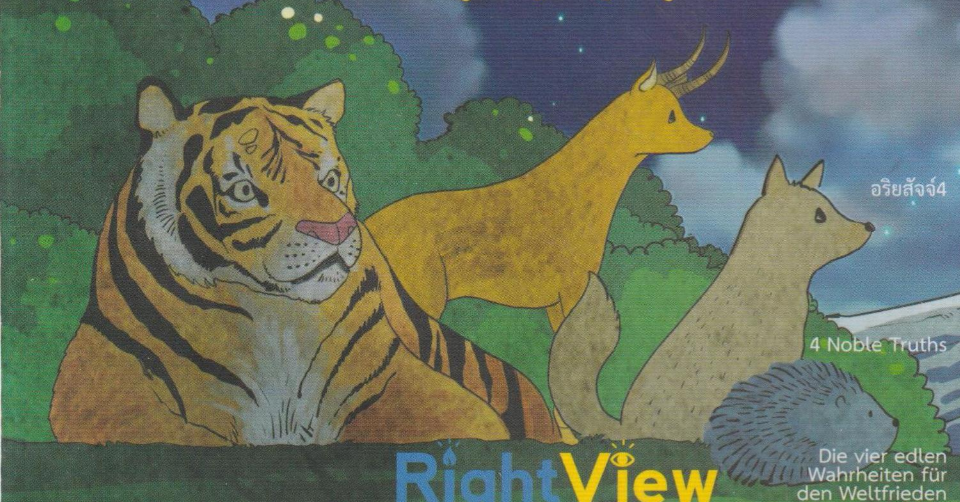

อริยสัจจ์4

4 Noble Truths

Die vier edlen Wahrheiten für den Weltfrieden

RightView
INSPIRES HAPPINESS
โทร.062-269-2554